

Maribor, 24. novembra. V tajni razpravi ste se imeli pred tukajšnjo sodnijo zagovarjati zaradi zločina proti kalečemu življenju 18 letna trgovska učenka Gizela Fretze in hebamka Mally. Šolarka Fretze je pustila po hebamki Mally že dvakrat posledice svoje ljubezni na prepovedani način odpraviti. Sodnija je obsodila Fretze na dva, hebamko pa na pet mesecev težke ječe.

Igranje z dinamitno patrono.

Maribor, 26. novembra. 52 letni Franc Vogrin, posestnik v Vrangji, dal je nekemu 9letnemu dekletu tri dinamitne patrone, katere je baje poleg železnice v Teznu našel. Eno teh patron dalo je dekletce 10-letnemu Francu Ptačnik, kateremu je pri igranju eksplozirala, ter ga tako težko na prsih in rokah ranila, da je nesrečen deček v bolnišnici umrl. Vogrin je bil vsled tega obtožen prestopka zoper varnost življenja in obsojen na tri tedne strogega zapora.

Rusija, revolucija in mirovna ponudba.

Na Ruskem je zmagala v zadnji revoluciji stranka Leninovih „boljševikov“, to je stranka najstrastnejših socialstov. Ta radikalna stranka je za sedaj premagala vse druge, zlasti pa od Angležev podplačane struje demagoga Kerenskega. Največ simpatij med ljudstvom si je ta stranka pač s tem pridobila, ker je takoj zahtevala premirje in začetek mirovnih pogajanj. Storila je to in morala je to storiti. Kajti rusko ljudstvo se je že davno naveličalo, hlapčevati tujcem in prelivati svojo kri za Angleže ter njih zaveznike. Rusko ljudstvo je izpoznalo, da ne more nikdar proti Avstro-Ogrski in Nemčiji zmagati. Zato in vsled svojih nezaslišanih krvavih in gospodarskih žrtev je prosila za premirje in hoče mirovna pogajanja. Prvo tozadevno poročilo prihaja iz angleškega vira in se glasi: „London, 22. novembra (Reuter): Brezlična ruska brzjavka javlja, da je vlada boljševikov vrhovnemu poveljniku naročila, naj se sovražnim poveljnikom približa s ponudbo premirja (Waffenstillstand), da se odprejo mirovna pogajanja.“ — To poročilo doslej še ni uradno, kajti od tega trenutka ni došla nobena ponudba ne na Dunaj in ne v Berlin. Vsekakor pa izraža to poročilo željo ruskega ljudstva, ki noče biti več vključeno v jarem naših sovražnikov, kateri so obenem sovražniki vsega človeštva.

Za Avstrijo in njene zaveznike bode imela ta ponudba šele tedaj veljavo, kadar bodejo boljševiki v resnici zmagali, to se pravi, kadar bodejo imeli tudi potrebno moč, da premagajo svoje nasprotnike na Ruskem samem in da zamorejo na tej podlagi v resnici sklepati premirje ter zapričeti mirovna pogajanja. To pa do danes še ni doseženo. Danes vlada na Ruskem še pravcata anarhija, vse vrè, vse divja, vse se valja v krvi, vse se trudi, da poveča zmešnjave. Ne pustimo se torej zapeljati od prevelikih nad.

Na vsak način pa smo mi in naši zavezniki, kakor so to avstrijska, nemška in zavezniške vlade opetovano naglašale, pripravljene, skleniti pošten mir, ki bode obenem jamstvo za vso bodočnost. Avstro-Ogrska in Nemčija niso pričeli te vojne, — končati jo pa hočejo na podlagi, ki bode za vedno možnost takega ogromnega preliivanja krvi odpravila.

* * *

Z Dunaja se piše s poučene strani: Predlog o premirju še ni došel ne k vrhovnemu poveljniku avstrijske in tudi ne nemške armade. O tej zadevi tudi ni nobenega drugega kakor Reuterjevo poročilo. Če bi Rusija kaj takega predlagala, bo vrhovni poveljnik v smislu izjav avstrijskih in nemških ministrov predlog razmotril v duhu spravljivi-

vosti mirno in objektivno. Ni skrbi, da bi se takim željam, če se nudi realni temelj pogajanjem, stavile kakršnekoli ovire. Poročilo je zelo verjetno, ker so po vseh poročilih boljševiki okrepili svojo moč in ker tvori v njih programu prvo točko, zahtevati, naj se privede do miru.

Mogoč je le eden vspeh končni vspeh!

7. vojno posojilo naj ga zapečati.

Nikdo naj ne odneha, postane mlačen

v zadnji uri! Naši junaki na fronti

nam nudijo sijajen vzgled najzvestej-

šega izpolnjevanja dolžnosti. Tako

naj tudi sedaj doma nikdo ne manj-

ka s svojim denarjem. S 7. vojnim

posojilom se mora priboriti zmaga v

::: gospodarskem boju! :::

☞ Potem je zagotovljen končni vspeh! ☞

Zato podpiši VII. vojno posojilo!

Za nerazrušljivost Avstrije.

Nekateri češki in jugoslovanski politiki skušajo že dalje časa, navdušeni od panslavistične gonje, razušiti temelje ljubljene Avstrije. Tem je dal načelnik avstrijske vlade ministerski predsednik stvarni in krepki odgovor. Odgovor se glasi po uradnem poročilu iz državne zbornice tako-le:

Ministerski predsednik je na to odgovorjal na jugoslovansko in češko interpelacijo glede izjav ogrske ministerskega predsednika v budimpeštanskem parlamentu. Vitez Seidler je izjavil: Interpelacija poslanca Staneka in tovarišev govori o obljubah, ki da jih je dala avstrijska vlada ogrski vladi. Pač pa je on (vitez Seidler) označil ogrskemu ministerskemu predsedniku stališče avstrijske vlade napram državnopravnim vprašanjem. Bil je moralno obvezan, kajti v madžarski javnosti je nastala bojazen, da bi mogli načrti avstrijske vlade vplivati na ogrske državne pravne razmere. Tembolj sem bil obvezan, ker posamezne avstrijske stranke zastopajo stališče, ki je v nasprotju z integriteto ogrske države in dualističnim ustrojem monarhije. (Poslanec Kalina: Čehi niso nikdar priznali dualizma, ki je bil proti njim nasilno uveden! Zivahni medklici.) Ministerski predsednik izvaja nadalje, da si je stavila vlada dve veliki nalogi. Prva je omogočiti, da vzdržimo v vojni do konca. Druga je, da pripravimo gospodarsko obnovo in nadaljni politični razvoj države. Kar se tiče ustavnega vprašanja, mora vsakdo priznati, da mora vlada v tem oziru biti vestna in previdna. (Zivahni medklici.) Z ozirom na nasprotujoča si mnenja strank ne preostaja ničesar drugega, kakor da ustvarimo pošteno pripravljeno podlago za diskusijo. Pri reformi pa se nam bo brezpogojno držati dveh temeljnih točk. Prvič varovati bomo morali jednotost avstrijske države, in drugič ohraniti obstoječe meje vsake kronovine. Znana so nam stremljenja, ki hočejo spraviti posamezne dele države v rahlejšo zvezo. V kolikor imajo zastopniki tega mnenja resno voljo prispevati k napredku habsburške Avstrije, moramo to prepričanje spoštovati. Programu vlade tako mnenje ne odgovarja. Vlada izhaja s stališča, da bi zrahljanje državnega ustroja

rikalne stranke dr. Šušteršič, deželni glavar kranjski in skozi dolga leta pravi malik klerikalcev, očita javno ljubljanskemu knezoškofu dru. Jegliču, da ga je ta „izdal“, ker ni hotel več po ožindranih njegovih potih hoditi. Dr. Šušteršič torej, ki je šele pred kratkim v Švici zastopal slovenske katoličane, ki je pred par leti na Evharističnem kongresu na Dunaju kakor maziljeni čarodelnik slovensko katoličanstvo zastopal, ta Šušteršič imenuje zdaj torej svojega duhovniškega nadpastirja „izdajalca“. . . Drugi dokaz: Glavni list štajerskih slovenskih klerikalcev, glasilo slovenskega katoliškega duhovnika dra. Korošca, mariborska „Straža“ prinaša v zadnji številki članek „Dr. Stadler iz dal Slovence“. Dr. Stadler je sarajevski nadškof in njemu očita „Straža“, da je Slovence izdal zaradi denarja, zaradi treh milijonov kron. . . Nadškof dr. Stadler, narodni Hrvat, noče od Korošca propagirano „jugoslovansko“ državo in zato ga psujejo nakrat „izdajalca“. . . Kaj bode Jegličev in Stadlerjev kolega knezoškof lavantinski k temu rekel? On se doslej ni izjavil za „jugoslovansko“. Morda pride čas, da bode „Straža“ in njemu očitala izdajstvo. Morda bode pričel kaplan Korošec celo papeža psovati! Ali mariborski knezoškofijski ordinarijat res nima sredstva, da bi take za katoliško cerkev škandalozne izprede preprečil? Ali ne razume nikdo, da se jemlje na ta način ljudstvu vero, zaupanje v katoliško cerkev? Vera z duhovniki gori, vera z duhovniki dolí. . .

Slovenska klerikalna stranka razbita.

Nosila je ime „vseslovenska ljudska stranka“ in nje načelnik je bil svoječasn klerikalni polbog dr. Šušteršič. Mariborski kaplan Korošec, ki ima zdaj vajeta „jugoslovanstva“ v svoji blagoslovljeni roki, pa je izrinil Šušteršiča. Zato je Šušteršič z nekaterimi mu zvestimi možaki razpustil slovensko klerikalno stranko. Obenem je ustanovil neko novo kranjsko „kmetško stranko.“ „Straža“ in „Gospodar“ ga psujeta vsled tega, da je „uskok“, nekateri duhovniki hujskajo proti njemu, kakor da bi bil naprednjak, drugi zopet agitirajo zanj, kakor da bi bil odrešenik. Klerikalne vseslovenske stranke torej ni več! Umrla je na notranji bolezn in „Marijine“ hčerke ter mežnarska društva tavajo okrog kakor razpršena čreda ovc. . . Cela stvar pa ni samo smešna, marveč tudi za zapeljano slovensko ljudstvo nevarna. Pričel se je odločilni boj med Šušteršičem in Koroščem. Ta boj je doslej razbil najmodernejšo slovensko organizacijo — klerikalno stranko. Ta boj se bode pa vodil tudi na gospodarskem polju. Pričeli se bodejo prepirni spori v zadrugah, društvi, posojilnicah klerikalne slovenske stranke. Taki boji znajo dovesti do mnogo večjega poloma, kakor so ga svoj čas doživeli klerikalni „konzumi.“ In tukaj se neha šala, kajti gre se za ljudski denar. Pri polomu „konzumov“ so si znali politični popi pomagati, njih verne ovčice pa so izgubile denar in bile zaprte. To se ne sme več ponoviti; takega zločina ne sme slovensko duhovništvo več na svojo vest vzeti. . . V ostalem pa mora biti slovensko ljudstvo srečno, da je rešeno „vseslovenske“ klerikalne stranke. Tisti klerikalci, ki so hoteli združenje s Kranjci, Srbi, Hrvati, so se že zdaj sprli. In vsa „jugoslovanska“ upanja so splavala po vodi.

Izpred sodišča.

Mati — zapeljivka k tatvini.

Maribor, 24. novembra. Komaj 12 letni Alojz Berger v Sulzu kradel je živila, ki jih je nosil svoji materi. Ker je ta vedela, da so bila živila ukradena, bila je od okrajne sodnije v Mariboru obsojena. Pozneje se je dognalo, da je deček tudi 300 kron denarja ukradel in svoji materi dal. Berger Antonija je bila zadi tega na dva meseca ječe obsojena.

ne bilo v prid državi in njenim delom. (Živahnih medklici.) Vsekakor je popolnoma nemogoče, da skušamo ta vprašanja rešiti v vojnem času. Ako pa zgoraj označene tendence hočejo izsiliti to, kar bi moglo nastati le od znotraj po volji celotne države, s pomočjo naših sovražnikov potom mirovnih pogojev, potem moramo take namene kar najodločnejše obsoditi in zavreči. (Živahno ploskanje pri Nemcih, ugovori pri Čehih.) Kronovine so historične oblike, preko katerih bi ne mogla biti nobena obligatorična izgradba naših ustavnih uredb. (Živahni medklici pri Čehih in Jugoslovanih.) Madžarska javnost naj bo pomirjena. Avstrijska vlada nima nobenih načrtov, ki bi tangirali integriteto ogrske države ali mogli kršiti z ustavnimi zakoni ugotovljeni dualizem. Avstrijska vlada odklanja vse take aspiracije. To z nova povdarjam in sem mnenja, da bi morala biti ta zadeva že definitivno spravljena z dnevnega reda. (Burni ugovori pri Čehih in Jugoslovanih.)

S tem se je cesarska vlada postavila na edino pravo stališče, da mora Avstro-Ogrska v ustavnem oziru ostati taka, kakoršna je, da morajo biti torej ohranjene kronovine in da se ne sme uresničiti tisto od gotovih hujskačev zaželjeno združenje Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki bi pomnilo le konec skupnosti avstrijske domovine. „Jugoslovanska“ država bi bila začetek razdrobljenja Avstrije in zato je le naravno, ako se cesarska vlada proti tej nakani brani. Ljudstvo tega združenja ne mara. Naši vojaki pa tudi zato niso svoje krvi prelivali, da bi potem Angličji in Italijani, Rusi in Srbi, Francozi in Japonci o naših notranjih zadevah razpravljali, kakor zahtevajo to „jugoslovanski“ hujskači. Sami si bomo uravnali svoj dom, to pa na podlagi nerazrušljivosti Avstrije!

Razno.

Ormoška okolica. Piše se nam: Vsak dan se pišejo po časnikih, najraznovrstnejše novice, pa takih kakršne hočem danes jaz poročati, se ni prinesel noben list. Kakor drugod se tudi na Rušču nahajajo osebe, ki so vse drugo preje, kakor pa človek, oziroma ženska. V polovici meseca, ko dobi podporo vriska in razgraja po gostilnah, in potem ko je kaj okroglega pri kraju, posnema tiste, ki se jim, kar vidijo, prime na prste. To in tudi to še ni zadosti; povrh še pa opravlja druge ljudi dolžeč jih često napak, ki jih največ najde na sebi. Pozivljam, naj omeni vse tiste z imenom, ako jih je kdaj videla, ako pa ne, pa naj molči, kajti drugače bi se ji znalo kaj pripetiti, kar ji ne bi bilo po godu. Popotnik.

Najdeni denar. Piše se nam: „Našel sem denar pri „Elefantu“ v Ptuj. Kdor je denar izgubil, naj se oglasi pri mestni policiji, kamor sem denar oddal. Karl Lesjak, berač.“ — Pač pošteni najditelj; vkljub temu, da je revež in berač, ni prikrikl najdenega denarja. Vsa čast!

Urad za oblačenje v Ptuj (mestna hiša, III. nadstropje) nam poroča: Občinstvo se opozarja, da je drenaža za dobavne liste (Bezugscheine) za obleko in perilo za sedaj popolnoma brezpametno, ker trgovci itak nimajo nobenega blaga. Občinstvo si dela s tem le pota in troške, kajti za listek za vsaki kos perila se mora plačati 20 vin., za listek za obleko pa celo 50 vin. Opozarja se tudi nato, da nikdo ne dobi takega listka, kdor nima seboj potrdilo občinskega predstojnika, da res v dotični občini stanuje.

Cerkvena tatvina. V frančiškanski cerkvi v Mariboru bil je ukraden jako bogato okinčani bronasti križ s posrebrenim Kristom in napisom.

Darilo. Iz Ormoža se poroča: G. distriktni zdravnik dr. Al. Heiss daroval je ob priliki svojega odlikovanja z vojnim križcem 2. razreda za civilne zasluge za na Ruskem vojnovo-vjete naše vojake 100 kron.

Za splošno zavarovanje živine na Štajerskem. Nemški poslanec v. Pantz se je pri namestniku grofu Claryju pritožil proti temu, da bi se iz t. zv. „živinske kupčije v St. Marxnu“ doseženi, na deželo Štajersko odpadli dobiček od 1.1 milijona kron kot tekoči kapital podružnice Štajerske živinske vnovčevalnice vporabljal. Ta svota naj bi se vporabila za uresničenje splošnega živinskega zavarovanja v štajerski deželi. V ta namen bi se moralo vporabiti tudi iz ogrske razlike cen nabrani temeljni sklad, ki znaša gotovo že nad 300 milijonov kron, v kolikor bi razmeroma odpadel na našo deželo, čeprav vlada doslej o tem še ni ničesar poročala. — To je enkrat pametni predlog! Živinska vnovčevalnica si je menda že dovolj milijonov nakupčila. Zdaj naj bi kmetom enkrat tudi kaj pustila! In živinsko zavarovanje bi bila res prepotrebna stvar. Nemškemu poslancu Pantzu gre za to prizadevanje pač vsa hvala. Naši spodnještajerski poslanci se seveda za take gospodarske zadeve prav malo brigajo; oni se pripravijo raje za „jugoslovansko“ državo, ki ne bo nikoli uresničena.

V Gradcu se je raznim trgovcem s sadjem zaradi navijanja cen in ponarejanja transportnih listov odtegnilo pravico kupčije s sadjem. Tako je prav! Sleparije in odiranja mora biti enkrat konec!

Vjeti tatovi. Infanterista Franc Goldmann in Leopold Hofrichter, ki sta se peljala z nekim transportom v Ljubljano, bila sta od nekega stražnika v Mariboru zasačena, ko sta hotela ravno 50 kil ukradenega sladkorja za 400 kron prodati. Sladkor sta bila na vožnji iz Dunaja iz nekega vagona ukradla.

Iz Drave potegnil je prevoznik Johan Temmerl mrliča iz sv. Roka pri Ptujju pristojnega usnjarskega pomočnika Johana Kores. Nesrečnež je brzokone v pijanosti v Dravo skočil.

Vlom na gori sv. Uršule. Iz Slov. Gradca se nam piše: Gorski potniki na prekrasno goro Sv. Uršule našli so tamošnjo varstveno koč planinskega društva „Karawanken“ vlomljeno. Razven zaloge petroleja in sveč za zimske obiskovalce in nekaterih ostankov živil (koča ni z živili obložena!) manjkal je veliki del odej in posteljnega perila. Odeje („kočne“) so sive in je vpisano nanje ime „Alpenvereinsgau Karawanken.“ Kdor bi dognal tata, dobi 100 kron nagrade.

* * *

Darilo. Iz Koroškega se nam poroča: Grof Artur Henckel v. Donnersmarck na gradu Wolfsberg izročil je deželnemu predsedniku zopet 5000 kron za sklad koroških vdov in sirot. Čast mu!

Starka sežgana. Iz Eitwega se poroča: 76 letna vžitkarica Elizabeta Eberhard je kuhala svinjsko krmo. Prišla je s svojo obleko ognju preblizu. Obleka se je vnela in starka je pridobila tako težke poškodbe, da je morala po dvanajdnem, hudemu trpljenju umreti.

Vtonila je hišna posestnica Pavlina Konrad v Weitensfeldu. Bila je jako spretna postrežnica bolnikov. Šla je v Kaindorf k neki bolani posestnici; spotoma padla je pa v Krko in je vtonila.

Samomor starke. 70 letna soproga bivšega mesarja Stossierja v Lerchenfeldu v Celovcu je skočila v vodo in vtonila. Nesrečnica je že enkrat vsled živčne bolezni poskusila samomor. Pred par leti se je tudi njena hčerka ustrelila.

Italijanski vjetnik ustrelen. Iz Celovca se poroča: Neki italijanski vojni vjetnik, ki je bil dodeljen delavskemu oddelku v Maria-Rainu, je pobegnil. Ker se je zasledujočim orožnikom vprl, so ga ti na begu ustrelili.

Tatvina. Iz Beljaka se poroča: Iz železniškega voza ukradli so neznanj tatovi sedem kišt marmelade. Dva mlada fantiča, ki sta sumljiva tatvine, so že zasačili. Sumi se pa, da so nadaljne tatvine izvršili ruski vojni vjetniki!

* * *

Bankovci v burji. Antonija Stradi iz Koprja je 14. t. m. prišla v Trst po opravkih. S seboj je imela 550 kron v bankovcih po 10 in 20 K in eden za 50 K. Ta denar je nezavist spravila v nedrije. Medpotoma so ji pa bankovci počasi zlezli pod pasom nizdoli in ko je prišla na trg Ponterosso, so začeli drug za drugim leteti od nje. Za njo je šla neka Roza B., ki je začela bankovce lepo tibo pobirati. Tedaj pa potegne burja in bankovci sfrče po zraku. Priskočili so postrežljivi ljudje, lovili bankovce in jih izročali Rozi B., ki jih je z veseljem sprejemala. Tedaj se obrne tudi Antonija Stradi, potiplje v nedrije in zastoka; njene bankovce je nosila burja po zraku. Hiti nazaj, išče, pripoveduje. Ljudje so ji pokazali žensko, katera je pobirala leteče bankovce. B. je šla sedaj takoj na policijski urad in izročila 220 K. Vmes pa ni bilo edinega 50 kronskega bankovca, a med radovedneži, ki so sledili obema ženskama, je bil tudi nekdo, ki je bil našel prav ta bankovec in ga izročil B. Seveda se je oglasil in sedaj se je začelo za B. ostro izpraševanje. Kmalu je bila v zadregi in med solzami in prošnjami je izročila še 230 K. Lastnica je torej dobila nazaj 450 K, ostalih 100 je pač odnesla — burja.

Koliko velja za zimo moški? Poznejšim rodovom v običevanje in sedanjam za spomin naj konstatiramo, koliko stane, ako se hoče moški obleči za zimo in to po srednjih cenah, ki se blišče po izložbah mestnih trgovin. Evo jih: Obleka, to je hlače, suknič in telovnik 300 K, čevlji 85 K, klobuk 20 K, suknja 300 K, spodnje zimske hlače 28 K, trikojopič 28 K, srajca 18 K, ovratnik 2 K, ovratnica 4 K, nogavice 18 K, rokavice 12 K in robec 1 K. **Skupno tedaj 816 K za enkrat obleči in to iz mnogo slabšega blaga, kakor preje!** Povdarjeno pa bodi, da so te cene računjene za nižji stan in se prodaja po takih cenah le „pofel“. Z ženskami je seveda še mnogo slabše. In kaj poročé k temu komisija za presojevanje cen? Nič! Potrdi jih, „ker je vse drago“. Blagor mu, kdor ima družino in letno plačo, ki niti ne dovoljuje, da bi sebe in svoje s celoletnim zaslužkom samo enkrat oblekel! Pa brez ur, verižic in prstanov. In kje je živež? Zares krasi časi, krasne razmere — pa le za producente, tovarnarje in velike trgovce!

Kje je petrolej? To je vprašanje, ki ga stavlja danes vso prebivalstvo po mestih in deželi, vso časopisje in vsa javnost. Zdaj so pričeli zimski časi in ljudstvo potrebuje za razsvetljavo petroleja, ker drugače ne more delati in ne more izvrševati svojih dolžnosti napram domovini. Tudi mi smo zato, da se štedi s petrolejem in vsem drugim za razsvetljavo potrebnim materijalom. Ali vsaj toliko se naj ljudstvu razsvetlilnih sredstev izroči, kolikor se jih za produktivno delo potrebuje. Razkošje, zabave, plesi, igre, to je vse nepotrebno v tako resnih časih. Ali glavna stvar, ki pride domovini v prid, je delo! In za delo se mora preskrbeti potrebne razsvetljave, ker nam zdaj v zimskem času ljubo sonce noče dovolj dolgo svetiti... Kje je torej petrolej? Nekateri mislijo, da ga ima trgovec na razpolago. Mogoče, da znajo posamezni kramarji na sleparski način par steklenic petroleja na stran spraviti, da ga potem natihem zamenjajo s tem ali onim blagom. Ali v splošnem je to nemogoče, ker leži ravno na petroleju najhujša kontrola. Trgovci v splošnem niso krivi, pač pa tisti krogi, ki delajo vsemogoče odredbe, ki pa ne gledajo na velike petrolejske gospode! Milijonarji judovskega plemena in judovskih navad so krivi! Ljudstvo pa, ki hoče za domovino delati, da zamoremo vsi skupaj v tej grozoviti vojni vztrajati, to ljudstvo zaman prosi in zahteva petroleja!

Vsako leto eno kraljestvo. „Daily Mail“ je, govoreč o odpotovanju angleških ministrov in generalov v Italijo, zapisala te-le besede: Nemčija uničuje vsako leto eno kraljestvo. Leta 1914. je uničila Belgijo, leta 1915. Srbijo, leta 1916. Rumunsko in leta 1917. je prišla vrsta na Italijo. Zavezniki pa vsaki-krat obetajo pomoč in vsakokrat jo pošljejo